

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko M. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o odszkodowanie i ustalenie wypadku przy pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 4 czerwca 2013 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w L.
z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt V Pa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
przyznaje od strony powodowej na rzecz strony pozwanej 120 zł
(sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z 25 października 2012 r. Zarzucono naruszenie art. 233 k.p.c. i art. 52 § 1 k.p.
Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano
na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienie prawnego, które sformułowano
w formie następujących pytań: „1) czy przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że brak
zapisu na nagraniu z kamery przemysłowej, na którym nie zarejestrowano
uderzenia kolanem przez powoda, skutkować winno niedaniem wiary pozostałym

środkom dowodowym, które w sposób jednoznaczny wskazują miejsce i czas doznania przez powoda urazu kolana, nie stanowi przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów w myśl art. 233 k.p.c.? 2) „czy ustalenia zespołu powypadkowego strony pozwanej, który nie uznał zdarzenia z 22 października 2010 r. za wypadek przy pracy, może stanowić podstawę do uznania przez stronę pozwaną za ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych przez powoda i rozwiązania z nim umowy o pracę bez zachowania terminu wypowiedzenia w trybie art. 52 k.p.c.?”. Skarga na być również oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328).

Skarga jest oczywiście bezzasadna. Odnosząc się do pierwszego pytania skarżącego, wystarczy przypomnieć, że zagadnienie prawne wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego. Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno zatem nastąpić przez określenie przepisów prawa (postanowienie SN z 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, LEX nr 1125267), czego skarżący nie uczynił. Z kolei wadliwości drugiego pytania, które miałyby być elementem istotnego zagadnienia prawnego polega na tym, że zmierza ono do wyjaśnienia skonkretyzowanego i zindywidualizowanego problemu, istotnego jedynie dla skarżącego. Istotne zagadnienie prawne musi mieć generalny i abstrakcyjny, ale zarazem realny (rzeczywisty) charakter; nie może więc być doniosłe jedynie dla zindywidualizowanej i skonkretyzowanej sytuacji występującej w sprawie objętej skargą kasacyjną (postanowienie SN z 16 września 2002 r., I PKN 691/01, niepubl; postanowienie SN z 20 listopada 2003 r., I PK 436/03, niepubl; postanowienie SN z 18 marca 2004 r., I PK 625/03, niepubl.).

W istocie, należało uznać, że skarżący, formułując istotne zagadnienie prawne, w niewystarczający sposób określił zagadnienie prawne, bez rzeczywistego odniesienia się do problemów interpretacyjnych przepisów, na tle których miałyby ono wynikać (postanowienie SN z 25 lutego 2008 r., I UK 332/07, LEX nr 452451).

W kontekście rzekomej oczywistości skargi, warto zaznaczyć, że skargę kasacyjną można wprowadzić oprzeć na naruszeniu przepisów postępowania (jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy), ale podstawą tą nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, a takim niewątpliwie jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. (wyrok SN z 25 sierpnia 2010 r., II PK 52/10, LEX nr 661500).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.

aw